

**H O T Ă R Ă R E nr.3-151/2025
cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentate în privința
procurorului delegat în Procuratura UTA Găgăuzia Anatoli Stefoglo**

19 decembrie 2025

mun.Chișinău

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președinte – Alexandru Lozan;

Membrii – Eugenia Zubco, Viorel Beiu, Constantin Șuşu, Vitalie Sîli, Oleg Televca, Pavel Țurcan;

examinând în ședință publică cauza disciplinară intentată la sesizarea procurorului-șef interimar al Secției judiciar-penale a Procuraturii Generale, Sergiu Bursacovschi, pe faptul pretinselor abateri disciplinare comise de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Anatoli Stefoglo,-

C O N S T A T Ă :

Cu referire la înregistrarea sesizării

La 06.08.2025, Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor a înregistrat sesizarea procurorului-șef interimar al Secției judiciar-penale a Procuraturii Generale, Sergiu Bursacovschi, cu privire la faptele procurorului Anatoli Stefoglo, ce pot constitui abatere disciplinară.

În temeiul art.45 alin.(1) al Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă pentru verificare Inspecției procurorilor, fiind repartizată la 15.08.2025 inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor, Tudor Gratiu.

Cu referire la fondul cauzei disciplinare

Descrierea faptelor ce pot constitui abatere disciplinară, din cuprinsul sesizării poate fi rezumată după cum urmează:

Autorul sesizării menționează că, în legătură cu exercitarea atribuțiilor funcționale în activitatea procurorului din cadrul Procuraturii UTA Găgăuzia, Anatoli Stefoglo, admise în cadrul examinării chestiunilor privind aplicarea actului amnistiei în privința lui XXXXXX XXXXXX, s-a constatat abaterea disciplinară prevăzută la art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, *îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art. 6 alin. (3).*

În fapt, autorul sesizării evidențiază că, prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 16.05.2014, XXXXXX XXXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și o) Cod penal, la 4 ani închisoare, fără aplicarea amenzii.

În baza art.84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, lui XXXXXX XXXXXX i s-a cumulat parțial la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință și partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Vulcănești din 18.05.2013, prin care acesta a fost condamnat în baza art. 349 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 4 ani

închisoare, care potrivit art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu deducerea din termen a perioadei cât inculpatul s-a aflat în arest preventiv la domiciliu, începând cu 30.05.2013 până la 10.09.2013.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată lui XXXXXX XXXXXX a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

Autorul sesizării menționează că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03.11.2016, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care XXXXXX XXXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10.000 lei.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată parțial pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Vulcănești din 18.05.2013, stabilindu-i lui XXXXXX XXXXXX pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei.

Termenul pedepsei urma a fi calculat din momentul reținerii inculpatului, incluzând perioada aflării în arest preventiv de la 30.05.2013 până la 22.10.2013.

Autorul sesizării evidențiază că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26.04.2017, s-a dispus inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Șoronga Gabriela în numele inculpatului XXXXXX XXXXXX și avocatul Perțu Ina în numele inculpatului XXXXXX XXXXXX, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03.11.2016, acestea fiind considerate vădit neîntemeiate.

Autorul sesizării arată că, la data de 08.10.2021, avocatul Arnaut Victor, în interesele condamnatului XXXXXX XXXXXX, a înaintat o cerere la Judecătoria Comrat prin care a pledat pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 210 din 29.07.2018 privind amnistia, iar ulterior, la ședința din 17.01.2022, a depus o cerere suplimentară prin care a solicitat aplicarea în privința lui XXXXXX XXXXXX a Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, pentru a fi absolvit de executarea pedepsei penale.

În ședințele de judecată, condamnatul XXXXXX XXXXXX nu s-a prezentat, dar a fost depusă cererea de examinare în lipsa sa, cu participarea avocatului Arnaut Victor.

Autorul sesizării menționează că, prin încheierea Judecătoriei Comrat, oficiul Central (judecător Denis Guțu), din 19.01.2022, a fost admisă cererea avocatului Arnaut Victor și s-a dispus aplicarea Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia, XXXXXX XXXXXX, născut la xx.xx.xxxx, fiind absolvit de executarea pedepsei penale de 5 ani închisoare și a amenzii de 500 unități convenționale, stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03.11.2016.

Instanța a reținut și perioada de arest preventiv de la 30.05.2013 până la 22.10.2013. Autorul sesizării relevă că, încheierea din 19.01.2022 a fost contestată cu recurs de procuror ca fiind ilegală.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 21.04.2022, s-a admis recursul procurorului și s-a casat încheierea, pronunțându-se o nouă hotărâre prin care cererea avocatului Arnaut Victor, în interesele lui XXXXXX XXXXXX, de aplicare a amnistiei a fost respinsă.

În motivarea deciziei din 21.04.2022, autorul sesizării arată că instanța a constatat faptul că XXXXXX XXXXXX este condamnat pentru concurs de infracțiuni – în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal și art. 349 alin. (2) Cod penal – pentru care legea (n.a. - *art. 6 alin. (1) din Legea nr. 243/2021*) prevede expres interdicția aplicării amnistiei.

În consecință, acesta nu putea fi absolvit de executarea pedepsei penale stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03.11.2016, iar instanța de fond a admis neîntemeiat cererea avocatului. Decizia Curții de Apel Comrat din 21.04.2022 este irevocabilă.

Autorul sesizării menționează că, la data de 13.09.2024, Judecătoria Comrat, oficiul Central (judecător Denis Guțu), prin încheiere, a admis o altă cerere a avocatului Arnaut Victor, formulată în interesele lui XXXXXX XXXXXX, privind aplicarea Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX - a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și, prin raportare la prevederile art. 7 alin. (1) din lege, a decis reducerea cu 1/3 a pedepsei de 5 ani închisoare stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03.11.2016, respectiv cu 1 an și 8 luni. Autorul sesizării arată că judecătorul Denis Guțu și-a motivat soluția prin faptul că XXXXXX XXXXXX ar fi executat parțial pedeapsa cu închisoare, întrucât, conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 03.11.2016, în termenul pedepsei a fost inclus și intervalul detenției preventive, de la 30.05.2013 până la 22.10.2013.

Totodată, instanța a invocat art. 1 din Legea nr. 243/2021, conform căruia prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor condamnate caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă acestea se încadrează în prevederile art. 2-5, 7 și 8.

Autorul sesizării evidențiază că, potrivit textului încheierii din 13.09.2024, judecătorul Denis Guțu a reținut aplicabilitatea art. 7 alin. (1) din Legea nr. 243/2021, care prevede reducerea cu o treime a pedepsei închisorii pentru persoanele condamnate pe un termen de până la 7 ani, condiționat că acestea nu cad sub incidența art. 4-6. Instanța a reținut că, de la momentul pronunțării deciziei Curții de Apel din 03.11.2016 și până la acel moment, XXXXXX XXXXXX nu ar fi săvârșit noi infracțiuni.

Autorul sesizării arată că, în conformitate cu art. 471 alin. (7) Cod de procedură penală, la examinarea chestiunii privind aplicarea amnistiei a participat și procurorul din Procuratura UTA Găgăuzia, Anatoli Stefoglo, care a considerat posibilă aplicarea prevederilor Legii nr. 243/2021, calificând încheierea din 13.09.2024 drept legală și întemeiată.

Cu toate acestea, soluția instanței a fost pronunțată contrar normelor legale, întrucât art. 1 alin. (1) din Legea nr. 243/2021 stabilește expres că aplicarea amnistiei este condiționată de evaluarea psihologică și caracterizarea pozitivă a condamnatului, procedură care în speță nu a fost respectată.

Autorul sesizării menționează că, în baza art. 1 alin. (2), (3) și (6) din Legea nr. 243/2021, aplicarea amnistiei față de persoanele condamnate se decide de către comisiile speciale instituite în cadrul instituțiilor de executare a pedepselor, alcătuite din reprezentanți ai Administrației Naționale a Penitenciarelor, ai Inspectoratului Național de Probațiune și psihologi judiciari atestați.

Aceste comisii sunt create prin ordin al ministrului justiției și activează în baza unui regulament-cadru aprobat de acesta.

Autorul sesizării arată că, doar în temeiul deciziilor comisiei speciale, instituția de executare poate iniția demersuri către instanțele de judecată pentru aplicarea amnistiei, iar condamnatul poate sesiza instanța direct doar în cazul unui refuz din partea comisiei.

În speță, XXXXXX XXXXXX nu a respectat procedura obligatorie, întrucât nu s-a adresat comisiei speciale, iar avocatul său nu a prezentat dovada parcurgerii acestei proceduri extrajudiciare. Autorul sesizării evidențiază că, în aceste condiții, judecătorul Denis Guțu a admis derogări de la normele legale, deși, prin statutul său, era obligat să respecte legea întocmai.

De asemenea, nu există date că XXXXXX XXXXXX ar fi solicitat aplicarea amnistiei comisiei speciale, fapt imposibil și din motivul că acesta este dat în căutare, iar pedeapsa de 5 ani cu închisoare stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03.11.2016 nu a fost niciodată pusă în executare, condamnatul nefiind în vizorul autorităților competente pentru evaluarea prevăzută la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 243/2021.

Autorul sesizării subliniază că Legea nr. 243/2021 prevede expres că numai în baza deciziilor comisiei speciale instituția de executare poate iniția demersuri către instanțele competente privind aplicarea amnistiei, fapt care în speță nu a fost respectat.

Autorul sesizării menționează că, la data de 20.06.2022, avocatul Doroftei Roman, în interesele condamnatului XXXXXX XXXXXX, a înaintat la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, o cerere prin care a solicitat aplicarea prevederilor art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În motivare, avocatul a invocat că condamnatul întrunește condițiile prevăzute de lege și că nu există interdicții de aplicare, considerând că pedeapsa penală în baza art. 187 alin. (2) Cod penal urma a fi înlăturată. Autorul sesizării arată că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 20.07.2023, a fost admisă cererea avocatului Doroftei Roman și s-a decis reducerea cu 1/3 a pedepsei de 5 ani închisoare, stabilită lui XXXXXX XXXXXX prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03.11.2016, în temeiul art. 1 din Legea nr. 243/2021.

Ulterior, autorul sesizării evidențiază că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18.12.2023, a fost admis recursul directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor, Anatolie Falca și s-a casat încheierea din 20.07.2023, dispunându-se rejudecarea cauzei în fața instanței de fond, în alt complet de judecată.

Autorul sesizării relevă că, în cadrul rejudecării cauzei, atât reprezentantul Administrației Naționale a Penitenciarelor, cât și procurorul au solicitat respingerea cererii avocatului Doroftei Roman ca fiind inadmisibilă. Aceștia au argumentat că, potrivit răspunsului nr. x/ID-xxxx din 07.06.2022, eliberat de directorul adjunct al ANP, comisarul de justiție Jignea-Suveica Liuba, condamnatul XXXXXX XXXXXX nu se află în custodia instituțiilor penitenciare din Republica Moldova.

Din acest motiv, Administrația Națională a Penitenciarelor nu a putut soluționa cererea avocatului privind aplicarea amnistiei. Autorul sesizării menționează că, la data de 30.07.2024, avocatul Doroftei Roman a depus o cerere de retragere a demersului referitor la aplicarea amnistiei, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 15.10.2024, a fost încetată examinarea cererii sale. Concluzionând, autorul sesizării arată că judecătorul Denis Guțu, prin încheierea din 13.09.2024, prin care a admis cererea avocatului Arnaut Victor în interesele lui XXXXXX XXXXXX și a

dispus reducerea cu 1/3 a pedepsei de 5 ani închisoare stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03.11.2016 (echivalentul unui an și opt luni), a încălcat dispozițiile imperative ale art. 1 alin. (1), (2), (3) și (6) din Legea nr. 243/2021.

Autorul sesizării subliniază că procurorul din Procuratura UTA Găgăuzia, Anatoli Stefoglo, a apreciat în mod eronat că sunt aplicabile prevederile art. 7 din Legea nr. 243/2021 în cazul lui XXXXXX XXXXXX și a considerat încheierea din 13.09.2024 ca fiind legală.

Mai mult, contrar prevederilor art. 472 Cod de procedură penală, procurorul nu a atacat încheierea cu recurs la instanța ierarhic superioară, motiv pentru care aceasta a devenit irevocabilă.

Autorul sesizării menționează că categoria de spețe privind aplicarea art. 7 al Legii nr. 243/2021 se examinează în instanța de judecată cu prezența obligatorie a reprezentantului instituției penitenciare, însă în cauza respectivă acesta a lipsit, aspect asupra căruia procurorul nu a considerat necesar să obiecteze.

Autorul sesizării arată că examinarea unei astfel de spețe se efectuează prin prezentarea, pe lângă actele obligatorii reglementate de Legea nr. 243/2021 (actele de constatare a prezenței sau lipsei posibilei recidive, caracteristica etc.), și a dosarului personal al condamnatului, în care urmau să se regăsească toate hotărârile judecătorești adoptate în privința acestuia.

Cu toate acestea, procurorul nu a manifestat interes, deși aceste acte lipseau cu desăvârșire.

Autorul sesizării evidențiază că, în aceste circumstanțe, procurorul Anatoli Stefoglo a dat dovadă de îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, contrar prevederilor art. 6 alin. (3) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016, potrivit căreia procurorul este obligat să-și exercite atribuțiile în conformitate cu Constituția, jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, legislația națională și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Autorul sesizării arată că art. 1 din Codul de procedură penală stabilește expres scopul procesului penal – protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, dar și protejarea împotriva faptelor ilegale săvârșite de persoane cu funcții de răspundere, astfel încât orice persoană care a comis o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere.

Autorul sesizării relevă că, potrivit pct. 21 din Ordinul Procurorului General nr. x/21 din 02.01.2018 privind organizarea activității procurorilor în domeniul reprezentării învinuirii în instanțe, procurorii sunt obligați să studieze atent conținutul hotărârilor judecătorești pronunțate cu participarea lor și, în caz de ilegalitate sau netemeinicie, să le atace cu apel/recurs în ordinea și modul stabilit de lege.

O prevedere similară se regăsește și la pct. 50 din Instrucțiunea aprobată prin Ordinul Procurorului General nr. xx/xx din 02.05.2025, care obligă procurorii să atace hotărârile ilegale sau cele ce prevăd pedepse neproportionale cu gravitatea infracțiunii.

Autorul sesizării subliniază că, asupra aplicării prevederilor Legii nr. 243/2021, Procuratura Generală s-a expus în mod repetat prin recomandarea Procurorului General interimar nr. x/x-xd/22-xxx din 02.02.2022.

La pct. 2.3 din această recomandare este stipulat că prevederile legii se aplică condamnaților doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: sunt caracterizați pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau

termenului de probă; sunt evaluați psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus; cad sub incidența art. 2-5, 7 și 8 din Legea nr. 243/2021.

Autorul sesizării menționează că procurorul Anatoli Stefoglo nu a luat în considerare aceste cerințe, deși se impunea suplimentar prezentarea caracteristicii pozitive a condamnatului și a raportului de evaluare psihologică.

Astfel, autorul sesizării conchide că, prin erorile admise, procurorul din Procuratura UTA Găgăuzia, Anatoli Stefoglo, a încălcat grav normele imperative ale Codului de procedură penală, ale Legii nr. 243/2021, precum și prevederile actelor instituționale și practica judiciară, fapt ce a condiționat în mod ilegal eludarea executării pedepsei penale de către XXXXXX XXXXXX.

În consecință, acțiunile acestuia se încadrează în abaterea disciplinară prevăzută la art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, respectiv îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art. 6 alin. (3).

În corespundere cu prevederile Regulamentului privind organizarea și funcționarea Inspecției procurorilor, autorul sesizării a transmis sesizarea privind acțiunile procurorului Anatoli Stefoglo, din cadrul Procuraturii UTA Găgăuzia, către Consiliul Superior al Procurorilor, pentru a decide în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Abaterea disciplinară pretins a fi comisă de către procuror în opinia autorului sesizării

Autorul sesizării a concluzionat, că prin acțiunile sale procurorul Anatoli Stefoglo, a comis abaterea disciplinară prevăzută la art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratura, și anume: „...îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art. 6 alin. (3)...”.

Cu referire la explicațiile procurorului

Procurorul Anatoli Stefoglo a comunicat că la data de 13.09.2024 s-a aflat în mun. Comrat pentru a depune demersuri în instanța de judecată Comrat Sediul Centru.

Ulterior a fost contactat de către Alexandr Selemet care deținea funcția de adjunct-interimar al procurorului-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, șef al Oficiului Vulcănești, care l-a rugat să participe la un proces de judecată ce va avea loc la Judecătoria Comrat Sediul Centru, cu privire la reducerea pedepsei deținutului XXXXXX XXXXXX.

Procurorul Anatoli Stefoglo comunică că prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 03.11.2016 XXXXXX XXXXXX a fost condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit.b), d), e), f) Cod Penal al RM la pedeapsa de 4 ani de închisoare cu aplicarea amenzii de 10000 lei (zece mii lei), iar prin concurs de infracțiuni în baza art. 84 alin.(4) Cod Penal al RM lui XXXXXX XXXXXX i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis cu aplicarea amenzii de 10000 lei (zece mii lei).

Procurorul menționează că, prin Încheierea emisă de către Judecătorul din cadrul Judecătoriei Comrat, oficiul Centru, la 13 septembrie 2024, cu nr. xxji-xx/2024, au fost aplicate prevederile art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Norma respectivă stabilește că persoanei condamnate la data intrării în vigoare a prezentei legi, căreia nu i se pot aplica prevederile art. 4–6, i se reduce termenul de pedeapsă sau i se comută pedeapsa după cum urmează: cu o treime,

dacă este condamnată pe un termen de până la 7 ani inclusiv.

Procurorul a subliniat că XXXXXX XXXXXX a întrunit condițiile prevăzute de lege pentru a beneficia de amnistie.

Ulterior, acesta a mai comunicat precum că la data de 30.09.2024 la Procuratura UTA Găgăuzia Oficiul Vulcănești, a parvenit Încheierea Judecătoreiei Comrat, oficiul Centru din 13.09.2024, iar examinând-o a stabilit că nu sunt motive de a o ataca în modul stabilit prin încheiere.

Mai mult ca atât acesta comunică, că din partea șefului ierarhic superior, Alexandr Selemet la fel i s-a comunicat că nu sunt motive de a o ataca la Curtea de Apel Comrat.

În continuare, procurorul a comunicat că primind actele procedurii disciplinare în privința sa, a stabilit că XXXXXX XXXXXX din anul 2016 era anunțat în căutare de către Inspectoratul de Poliție Vulcănești, iar conform ultimelor date acesta era reținut în Austria până în luna aprilie 2024, după care a fost eliberat fără să fie îndeplinite careva proceduri de extrădare.

Procurorul consideră că în cadrul ședinței de judecată a fost dus în eroare de către partea apărării privind aplicarea amnistiei față de XXXXXX XXXXXX.

Fiind audiat în cadrul ședinței colegiului procurorul, Stefoglo Anatolii a recunoscut abaterea disciplinară imputată declarînd că, într-adevăr nu era pregătit pentru ședința de judecată menționată, nu a reușit să studieze materialele acumulate în privința lui XXXXXX XXXXXX din acel considerent a acceptat admiterea cererii înaintate de către partea apărării. Tot el a mai declarat faptul că ulterior după aplicarea amnistiei de către instanța de judecată, el a întreprins toate măsurile de rigoare ce se impun în vederea inițierii procedurii de extrădare a lui XXXXXX XXXXXX din Ungaria în Republica Moldova.

Se mai menționează că instanța de judecată care examinează astfel de cazuri este obligată să întreprindă toate măsurile necesare pentru a stabili dacă persoana întrunește toate condițiile pentru aplicarea amnistiei.

Cu referire la verificările inspecției procurorilor

În contextual verificărilor efectate de către Inspecția Procurorilor s-a constatat:

La 13.09.2024, Judecătoria Comrat, oficiul Central (judecător Denis Guțu), prin încheiere, a admis cererea avocatului Arnaut Victor, formulată în interesele lui XXXXXX XXXXXX, privind aplicarea Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și, prin raportare la prevederile art. 7 alin. (1) din lege, a decis reducerea cu 1/3 a pedepsei de 5 ani închisoare stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03.11.2016, respectiv cu 1 an și 8 luni. Judecătorul Denis Guțu și-a motivat soluția prin faptul că XXXXXX XXXXXX ar fi executat parțial pedeapsa cu închisoare, întrucât, conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 03.11.2016, în termenul pedepsei a fost inclus și intervalul detenției preventive, de la 30.05.2013 până la 22.10.2013.

În conformitate cu art. 471 alin. (7) Cod de procedură penală, la examinarea chestiunii privind aplicarea amnistiei a participat și procurorul din Procuratura UTA Găgăuzia, Anatoli Stefoglo, care a pledat considerând posibilă aplicarea prevederilor Legii nr. 243/2021, calificând încheierea din 13.09.2024 drept legală și întemeiată.

În textul Încheierii din 13.09.2024, emisă de judecătorul Denis Guțu din cadrul Judecătoreiei Comrat, oficiul Central, la pagina 4 este făcută referire la faptul că în cadrul ședinței de judecată „procurorul Stefoglo nu a obiectat în privința admiterii

cererii avocatului Arnaut V., care a acționat în interesele lui XXXXXX XXXXXX, a aplicării în privința acestuia a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 243 din 24.12.2021”.

Astfel, potrivit art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, constituie abatere disciplinară „îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu”. De asemenea, art. 6 alin. (3) din aceeași lege statuează că procurorul este obligat să respecte Constituția, legile, precum și actele normative și administrative ale Procuraturii, exercitând atribuțiile în strictă conformitate cu acestea.

Legea nr. 243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova stabilește expres condițiile aplicării amnistiei, prevăzute la art. 1, în sensul că *„Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, precum și persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art. 2–5, 7, 8”.*

Concomitent mecanismul aplicării amnistiei este prevăzut de art.1 alin.(2) al respectivei Legi unde este indicat *„Aplicarea amnistiei față de persoanele condamnate se decide de comisiile speciale privind aplicarea amnistiei în privința persoanelor condamnate (în continuare – comisii speciale), instituite, în acest sens, în cadrul fiecărei instituții care pune în executare pedeapsa, din reprezentanți ai Administrației Naționale a Penitenciarelor și ai Inspectoratului Național de Probațiune. Comisiile speciale se instituie prin ordinul ministrului justiției și activează în baza unui regulament-cadru aprobat prin ordinul ministrului justiției”.*

Astfel, prevederile legii se aplică condamnaților doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: sunt caracterizați pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă; sunt evaluați psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus; cad sub incidența art. 2-5, 7 și 8 din Legea nr. 243/2021.

Cu toate acestea, soluția instanței a fost pronunțată contrar normelor legale, întrucât art. 1 alin. (1) din Legea nr. 243/2021 stabilește expres că aplicarea amnistiei este condiționată de evaluarea psihologică și caracterizarea pozitivă a condamnatului, procedură care în speță nu a fost respectată.

Potrivit materialelor examinate, nu există date că XXXXXX XXXXXX ar fi solicitat aplicarea amnistiei comisiei speciale, fapt imposibil și din motivul că acesta este dat în căutare, iar pedeapsa de 5 ani cu închisoare stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03.11.2016 nu a fost niciodată pusă în executare, condamnatul nefiind în vizorul autorităților competente pentru evaluarea prevăzută la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 243/2021.

Ori despre acest fapt recunoaște însuși procurorul Anatoli Stefoglo în explicațiile sale *„primind actele procedurii disciplinare în privința sa, a stabilit că XXXXXX XXXXXX din anul 2016 era anunțat în căutare de către Inspectoratul de Poliție Vulcănești, iar conform ultimelor date acesta era reținut în Austria până în luna aprilie 2024 după care a fost eliberat fără să fie îndeplinite careva proceduri de extrădă”.*

Totodată, este relevant de menționat că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18.12.2023, a fost admis recursul declarat de directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor, Anatolie Falca, fiind casată încheierea din 20.07.2023 și dispusă

rejudecarea cauzei în fața instanței de fond, în alt complet de judecată. În cadrul rejudecării, atât reprezentantul Administrației Naționale a Penitenciarelor, cât și procurorul au solicitat respingerea cererii avocatului Doroftei Roman ca inadmisibilă, invocând faptul că, potrivit răspunsului oficial nr. 3/ID-1396 din 07.06.2022 al directorului adjunct al ANP, comisarul de justiție Jignea-Suveica Liuba, condamnatul XXXXXX XXXXXX nu se află în custodia instituțiilor penitenciare din Republica Moldova.

Mai mult, contrar prevederilor art. 472 Cod de procedură penală, procurorul nu a atacat încheierea cu recurs la instanța ierarhic superioară, motiv pentru care aceasta a devenit irevocabilă.

Cu toate acestea, procurorul Anatoli Stefoglo nu a obiectat asupra nerespectării procedurii și nu a cerut prezentarea actelor esențiale privind caracterizarea condamnatului și evaluarea psihologică. Mai mult, acesta nu a atacat cu recurs încheierea instanței, permițând ca o soluție contrară legii să devină irevocabilă.

În ceea ce privește forma de vinovăție care caracterizează abaterea disciplinară, Inspekția procurorilor constată că procurorul nu a depus diligența necesară pentru apărarea interesului public, admitând ca încheierea prin care s-a dispus aplicarea amnistiei să fie emisă cu încălcarea legii. Ori, în aceste condiții, condamnatul nu trebuia să beneficieze de efectele actului de amnistie. Mai mult decât atât, procurorul nu a contestat încheierea la Curtea de Apel Comrat, ceea ce a permis menținerea în vigoare a unui act ilegal.

Potrivit art.38¹ alin.(2) din Legea nr.3/2016, se consideră că a fost săvârșită cu neglijență gravă o abatere disciplinară în cazul în care procurorul a admis o încălcare a unor norme de drept material ori procesual, considerând neîntemeiat că această consecință prejudiciabilă nu se va produce. Lipsa de previziune manifestată de procuror trebuie să fie inexplicabilă din punctul de vedere al unui profesionist în domeniul dreptului și să nu aibă nici o legătură cu particularitățile situației concrete care ar face -o înțeleasă.

Ori, în speță, trebuie pusă în evidență experiența de peste zece ani a procurorului Anatoli Stefoglo, care exclude orice ipoteză de eroare scuzabilă sau de necunoaștere a normelor imperative aplicabile.

Maniera în care a acționat, prin omisiunea verificării temeinice a condițiilor legale și prin lipsa exercitării căilor de atac, denotă că această abatere a fost comisă din neglijență gravă, întrucât procurorul a mizat neîntemeiat pe faptul că eventualele consecințe prejudiciabile nu se vor produce și nu a studiat atent materialele cauzei, deși era obligat să o facă.

În lumina celor expuse, Inspekția procurorilor a reținut că procurorul Anatoli Stefoglo, prin acțiunea de pledare pro-admitere a demersului și prin inacțiunea sa de a contesta încheierea ilegală, în cauza privind aplicarea Legii nr. 243/2021 față de condamnatul XXXXXX XXXXXX, a încălcat obligațiile fundamentale ce îi revin potrivit art. 6 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Acesta nu a manifestat diligența necesară pentru a verifica respectarea condițiilor imperative ale legii, nu a obiectat asupra lipsei procedurii obligatorii de sesizare a comisiei speciale, nu a solicitat anexarea actelor esențiale privind caracterizarea și evaluarea psihologică a condamnatului și, mai mult, nu a exercitat calea de atac prevăzută de Codul de procedură penală.

Prin conduita sa pasivă, procurorul a permis pronunțarea și menținerea unei soluții vădit contrare legii, afectând grav prestigiul Procuraturii și încrederea publicului în actul de justiție.

În aceste condiții, faptele comise de procurorul Anatoli Stefoglo întrunesc elementele abaterii disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură - îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art. 6 alin. (3) lit.a) și lit.b).

Cu referire la carieră și cazierul disciplinar al procurorului

Prin Ordinul nr.xxx-p din 26.03.2015 domnul Anatoli Stefaglo a fost numit în funcția de Procuratura UTA Găgăuzia.

Pe parcursul carierei, procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Anatoli Stefoglo a deținut doar funcții de execuție.

La 25.01.2024 a fost stimulat prin oferirea unui „Cadou simbolic”.

În anul 2022 a fost sancționat disciplinar cu avertisment. Sancțiunea disciplinară este stinsă.

Constatarea colegiului de disciplină și etică

Colegiul, audiind poziția autorului sesizării, a Inspecției și a procurorului vizat studiind materialele acumulate în cadrul verificărilor de către Inspekția procurorilor, consideră că a fost probată indubitabil comiterea de către procurorul Anatoli Stefoglo a abaterii disciplinare.

Colegiul reține că răspunderea disciplinară a procurorilor se angajează potrivit art. 36 alin. (2) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, doar pentru abateri săvârșite cu intenție sau cu neglijență gravă, iar potrivit art. 38 lit. a) din aceeași lege constituie abateri disciplinare îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art. 6 alin. (3) lit.a) și b).

Prin urmare, analiza Colegiului vizează, în mod necesar, următoarele elemente: (I) existența unei conduite (acțiune/inacțiune) contrare obligațiilor de serviciu; (II) caracterul necorespunzător al exercitării atribuțiilor în contextul concret al procedurii de aplicare a amnistiei; (III) forma de vinovăție, cel puțin sub aspectul neglijenței grave; (IV) legătura dintre conduită și consecința prejudiciabilă – menținerea unei soluții contrare condițiilor imperative ale legii, cu impact asupra legalității și prestigiului instituției.

Contextul procedural și cadrul legal relevant al amnistiei

Colegiul reține că în cauza de bază s-a examinat aplicarea prevederilor Legii nr. 243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în special în conexiune cu mecanismul de reducere a pedepsei prevăzut de art. 7 alin. (1) din lege.

Concomitent, Colegiul subliniază că Legea nr. 243/2021 nu instituie o clemență automată, ci un mecanism condiționat, cu cerințe cumulative, prevăzute în mod expres de art. 1 din lege.

Astfel, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 243/2021, aplicarea amnistiei este condiționată, inclusiv, de faptul că persoanele condamnate sunt caracterizate pozitiv și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, iar această condiționare nu este una facultativă, ci una imperativă, întrucât constituie însăși premisa de aplicabilitate a legii.

Mai mult, potrivit art. 1 alin. (2), (3) și (6) din Legea nr. 243/2021, aplicarea amnistiei față de persoanele condamnate este decisă de comisiile speciale instituite în

cadrul instituțiilor de executare a pedepselor, comisii create prin ordin al ministrului justiției și care activează în baza unui regulament-cadru aprobat de acesta.

Rezultă că legea configurează un traseu obligatoriu: evaluarea și caracterizarea în cadrul mecanismului instituțional, iar doar în temeiul deciziei comisiei speciale pot fi inițiate demersuri către instanța competentă; persoana condamnată poate sesiza instanța direct doar în condițiile indicate de lege (inclusiv în caz de refuz al comisiei), fiind necesară dovada parcurgerii procedurii extrajudiciare.

Situația de fapt relevantă din perspectiva conduitei procurorului

Din materialele cauzei și constatările Inspecției rezultă că, prin încheierea Judecătoriei Comrat, oficiul Central, din 13.09.2024, s-a dispus reducerea cu 1/3 a pedepsei de 5 ani închisoare aplicate lui XXXXXX XXXXXX, în temeiul art. 7 alin. (1) din Legea nr. 243/2021.

În cadrul examinării, potrivit art. 471 alin. (7) Cod de procedură penală, a participat procurorul Anatoli Stefoglo, care a pledat în sensul posibilității aplicării prevederilor Legii nr. 243/2021 și a calificat soluția drept legală și întemeiată, iar în textul încheierii se consemnează că procurorul nu a obiectat cu privire la admiterea cererii.

Totodată, Colegiul reține că în procedură nu au fost respectate cerințele imperative ale Legii nr. 243/2021, în special sub aspectul: (I) inexistenței dovezilor privind caracterizarea pozitivă și evaluarea psihologică prevăzute de art. 1 alin. (1); (II) inexistenței dovezilor parcurgerii procedurii în fața comisiei speciale conform art. 1 alin. (2), (3) și (6); (III) împrejurării că persoana vizată era dată în căutare, iar pedeapsa nu fusese pusă în executare, astfel încât nu se afla în vizorul autorităților competente pentru realizarea evaluărilor prevăzute de lege.

În plus, Colegiul reține ca element esențial de conduită ulterioară faptul că procurorul Anatoli Stefoglo nu a atacat încheierea din 13.09.2024, deși era incidentă obligația de reacție procesuală în cazul unei soluții ilegale, iar materialele cauzei indică expres că, contrar art. 472 Cod de procedură penală, procurorul nu a exercitat calea de atac, ceea ce a permis ca încheierea să devină irevocabilă.

Aprecierea Colegiului asupra încălcării obligațiilor de serviciu (art. 6 alin. (3) din Legea nr. 3/2016) în condițiile concrete ale cauzei

Colegiul apreciază că obligația prevăzută de art. 6 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 nu are un caracter formal, ci unul funcțional: procurorul este obligat să exercite atribuțiile astfel încât să asigure legalitatea procedurilor și hotărârilor pronunțate, în special în proceduri care pot conduce la înlăturarea ori reducerea executării pedepsei.

În această logică, participarea procurorului în ședință nu poate fi redusă la prezență, ci implică un control efectiv de legalitate și reacție procesuală adecvată atunci când cerințele legii nu sunt îndeplinite.

În speță, tocmai art. 1 alin. (1) din Legea nr. 243/2021 stabilește expres că amnistia se aplică condiționat, inclusiv în baza evaluării psihologice și a caracterizării pozitive.

Or, în condițiile în care aceste premise nu rezultă din actele prezentate în cauză, Colegiul constată că procurorul avea obligația profesională minimă: (I) să verifice existența actelor ce confirmă caracterizarea și evaluarea; (II) să solicite prezentarea lor; (III) să obiecteze asupra examinării și/sau admiterii cererii în lipsa acestora; și, după pronunțarea unei soluții contrare condițiilor imperative, (IV) să exercite calea de atac prevăzută de lege.

Mai mult, potrivit art. 1 alin. (2), (3) și (6) din Legea nr. 243/2021, aplicarea amnistiei față de persoanele condamnate este decisă de comisii speciale, iar instanța este sesizată în condițiile mecanismului instituit de lege. În situația în care nu există dovada parcurgerii procedurii obligatorii în fața comisiei speciale și nu există temeiul legal pentru sesizarea directă a instanței, procurorul era obligat să trateze chestiunea ca un viciu de legalitate, nu ca o simplă omisiune administrativă.

Acceptarea examinării pe fond a cererii fără această condiție echivalează cu tolerarea unei derogări nepermise de la mecanismul legal.

Colegiul acordă o importanță distinctă și împrejurării că persoana vizată nu se afla în custodia instituțiilor penitenciare și era dată în căutare, element recunoscut inclusiv în explicațiile procurorului, ceea ce obiectiv face incompatibilă aplicarea corectă a mecanismului prevăzut de art. 1 alin. (1) și de art. 1 alin. (2), (3) și (6) din legea nr. 243/2021, întrucât evaluarea psihologică și caracterizarea pozitivă, precum și decizia comisiei speciale, sunt concepute pentru situații în care persoana se află în executarea pedepsei ori, cel puțin, în circuitul autorităților de executare/probațiune.

Colegiul reține și relevanța Recomandării Procurorului General interimar nr. x/x-xd/22-xxx din 02.02.2022, invocată în materialele cauzei, care la pct. 2.3 indică faptul că prevederile Legii nr. 243/2021 se aplică condamnaților doar dacă sunt întrunite cumulativ condițiile privind caracterizarea pozitivă, evaluarea psihologică și încadrabilitatea în articolele relevante ale legii. În condițiile în care aceste repere au fost reiterate instituțional, procurorul avea o obligație sporită de prudență și verificare, iar ignorarea lor confirmă caracterul culpabil al conduitei.

În aceste condiții, lipsa oricărei obiecții a procurorului asupra absenței actelor esențiale și a procedurii obligatorii denotă o exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu.

Obligația de a contesta hotărârile ilegale și rolul procurorului în protejarea scopului procesului penal

Colegiul reține că rolul procurorului în instanță nu este unul pasiv, ci unul activ, orientat spre legalitate și interes public, în concordanță cu scopul procesului penal prevăzut de art. 1 din Codul de procedură penală, în sensul protejării persoanei, societății și statului de infracțiuni și al garantării că orice persoană care a comis o infracțiune este supusă răspunderii potrivit vinovăției sale, iar soluțiile nu pot fi eludate prin încălcarea condițiilor legii.

În același sens, materialele cauzei indică obligații instituționale clare: potrivit pct. 21 din Ordinul Procurorului General nr. x/21 din 02.01.2018, procurorii sunt obligați să studieze atent hotărârile pronunțate cu participarea lor și, în caz de ilegalitate sau netemeinicie, să le atace în ordinea și modul stabilit de lege; o obligație similară rezultă din pct. 50 al Instrucțiunii aprobate prin Ordinul Procurorului General nr. xx/17 din 02.05.2025, care obligă procurorii să atace hotărârile ilegale sau cele ce prevăd soluții neproporționale. Prin urmare, în momentul în care a fost pronunțată o încheiere ce nu respectă condițiile imperative ale Legii nr. 243/2021, obligația procurorului nu se epuiza la aprecierea subiectivă că „nu sunt motive de atacare”, ci impunea o verificare efectivă a legalității și, în caz de neconformitate, exercitarea căii de atac.

Ori, potrivit materialelor cauzei, contrar art. 472 Cod de procedură penală, procurorul Anatoli Stefoglo nu a atacat încheierea, permițând astfel ca o soluție contrară cerințelor imperative să devină irevocabilă.

Forma de vinovăție: neglijența gravă

În ceea ce privește forma de vinovăție, Colegiul reține că potrivit art. 38¹ alin. (2) din Legea nr. 3/2016, se consideră săvârșită cu neglijență gravă abaterea disciplinară în cazul în care procurorul a admis o încălcare a unor norme de drept material ori procesual sau săvârșește o faptă prevăzută la art. 38 lit. f) fără a-și da seama de o eventuală consecință prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale, deși putea și trebuia să o prevadă, ori considerând neîntemeiat că această consecință nu se va produce. Lipsa de previziune manifestată de procuror trebuie să fie inexplicabilă din punctul de vedere al unui profesionist în domeniul dreptului și să nu aibă nicio legătură cu particularitățile situației concrete care ar face-o înțeleasă.

Aplicând acest standard la situația concretă, Colegiul constată că procurorul, participând la ședință în temeiul art. 471 din Codul de procedură penală, a avut posibilitatea și obligația să verifice condițiile imperative ale Legii nr. 243/2021, iar omisiunea de a solicita actele esențiale și de a obiecta asupra lipsei procedurii comisiei speciale, urmată de omisiunea exercitării căii de atac prevăzute de art. 472 Cod de procedură penală, denotă o lipsă de diligență incompatibilă cu standardul profesional așteptat. Această lipsă de previziune este cu atât mai puțin explicabilă cu cât procurorul are experiență profesională îndelungată, aspect reținut în materialele cauzei, ceea ce exclude ipoteza unei erori scuzabile.

Concluzia asupra întrunirii elementelor abaterii disciplinare (art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016)

În lumina celor expuse, Colegiul constată că faptele procurorului Anatoli Stefoglo întrunesc elementele abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016, în legătură directă cu obligațiile prevăzute de art. 6 alin. (3) lit.a) și b) din aceeași lege, abatere comisă cel puțin cu neglijență gravă, în sensul art. 36 alin. (2) raportat la art. 38¹ alin. (2) din Legea nr. 3/2016.

Conduita procurorului constând în lipsa obiecțiilor asupra admiterii cererii în condițiile neîndeplinirii cerințelor imperative ale art. 1 alin. (1) și ale art. 1 alin. (2), (3) și (6) din Legea nr. 243/2021, precum și în neexercitarea căii de atac prevăzute de art. 472 Cod de procedură penală, a permis menținerea unei soluții contrare legii și a afectat grav exigențele de legalitate asociate reprezentării interesului public.

În plus, prin inacțiunea sa, procurorul a încălcat obligațiile instituționale de a examina critic hotărârile și de a le ataca atunci când sunt ilegale, obligații reflectate de pct. 21 din Ordinul Procurorului General nr. 2/21 din 02.01.2018 și de pct. 50 din Instrucțiunea aprobată prin Ordinul Procurorului General nr. 56/17 din 02.05.2025.

Prin urmare, Colegiul reține că abaterea disciplinară este probată, este imputabilă și justifică angajarea răspunderii disciplinare a procurorului Anatoli Stefoglo, în condițiile Legii nr. 3/2016.

Încadrarea juridică

Din perspectivă disciplinară, acțiunile procurorului Anatoli Stefoglo, se încadrează în baza art.38 lit.a) din Legea cu privire la Procuratură, după indicii calificativi: Art.38 lit.a) din Legea cu privire la Procuratură, adică „...îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art. 6 alin. (3) lit. a) și b) conform cărora: Procurorul este obligat: a) să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, legislația Republicii Moldova și cu tratatele

internațională la care Republica Moldova este parte; b) să respecte prevederile actelor cu caracter normativ adoptate în cadrul Procuraturii;

Circumstanțele agravante și atenuante

Circumstanțe atenuante sau circumstanțe agravante în legătură cu comiterea abaterii disciplinare nu au fost identificate.

Cu referire la sancțiunea disciplinară

Potrivit prevederilor art.41 alin. (2) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, sancțiunea disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia.

Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sunt evaluate având în vedere atât efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii.

Analizând în ansamblu materialele acumulate în cadrul verificării temeiurilor de tragere la răspundere a procurorului Anatoli Stefoglo, Colegiul de disciplină și etică ajunge la concluzia că, acțiunile acestuia întrunesc elementele abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3/2016.

Concomitent, Colegiul de disciplină și etică va urmări ca sancțiunea disciplinară aplicată să fie eficientă, descurajatoare pentru ceilalți procurori, dar și să repare prejudiciul adus imaginii instituționale, prestigiului profesiei și încrederii publicului în serviciul procuraturii.

Totodată, colegiul reține că potrivit informației autorului sesizării la moment se finalizează verificarea acțiunilor procurorului Alexandr Selemet și sesizarea Inspecției Procurorilor cu referire la admiterea de către dumnealui a abaterii disciplinare, manifestate prin nereacționarea la ilegalitatea Încheierii pronunțate în cazul lui XXXXXX XXXXXX.

Pe cale de consecință, referitor la individualizarea sancțiunii disciplinare, se va reține faptul că procurorul anterior a mai fost sancționat disciplinar.

În acest context, sancțiunea disciplinară „mustrare” se consideră a fi echitabilă, proporțională și suficientă faptelor disciplinare și carierei procurorului sancționat.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 36-38, 38¹, 39 alin.1) lit.b); 40-41, 50, 51 alin. (1) lit. a), 85; 89 lit.a) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, pct.68 lit.a), pct.71, pct.73-74, pct.77 lit.b), pct. 78 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-228/16 din 14.09.2016, cu modificările ulterioare, Colegiul de disciplină și etică,-

HOTĂRĂȘTE:

1. A constata ca fiind comisă de către procurorul Anatoli Stefoglo a abaterii disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, după indicii calificativi - *îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art. 6 alin. (3) lit. a) și b) conform cărora: Procurorul este obligat: a) să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, legislația Republicii Moldova și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte; b) să respecte prevederile actelor cu caracter normativ adoptate în cadrul Procuraturii.*

2. A aplica procurorului Anatoli Stefoglo, sancțiunea disciplinară - muștrare.

3. Hotărârea Colegiului poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, Inspekția procurorilor sau procurorul vizat în hotărâre, în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării acesteia. Termenul de 15 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile Colegiului devin irevocabile.

**Președintele Colegiului
de disciplină și etică**

semnat

Alexandru LOZAN

Membrii Colegiului :

Viorel BEIU

Eugenia ZUBCO

Constantin SUȘU

Vitalie SÎLI

Oleg TELEVCA

Pavel ȚURCAN
